

MŪSU LIETUVA

M. MAZVYDO
BIL. IOTEKA

LKA

NR. 15 (1805) – SEMANÁRIO – 1983 BALANDIS – ABRIL 21 D. – 70,00 Cr. – Rua Juatindiba, 28 – Caixa Postal 4421 – 01000 SÃO PAULO, Tel. 273-0338

AUKSO VERŠELIAI

Išjudėję iš gimtojo krašto, – Lietuvos, pasidarėme nuolatinius keleivius. Jieškodami vis geresnių įsikūrimo galimybių, važiuojame iš vienos šalies kiton, iš vieno miesto į kitą, keičiam namus, parduodami senus, pirkdami naujus. Tas procesas po trijų ar keturių dešimtmečių yra gerokai apriėmęs, bet toli gražu nepasibaigęs – keliaujame įvairiais būdais ir toliau, nes gyvenimo sąlygos nuolat keičiasi. Toks mūsų keliaavimas primena senovės izraelitus, keliaujančius iš Egipto į pažadėtąją žemę. Jų kelionė buvo ilga, einaanti per dykumas, reikalaujanti didelės savitvardos. Izraelitai turėjo stiprų vadą Mozę, buvo vieno Dievo garbintojai, tačiau ir jie pasidavė pagundai nusilenkti pasidarytam dievaičiui – aukso veršeliui. Dievo garbinimas buvo susietas su tauriais moraliniais reikalavimais, keliančiais žmogaus vertę, tačiau nelengvai įvykdomais. Ir kai Mozė ilgai negrįžo nuo paslaptingo kalno, izraelitai su likusiais vadovais nusiliedino aukso veršelį, apie jį šokinėjo ir linksminosi. Taip buvo daug lengviau ir smagiau. Nors tai buvo nedoras darbas, niekinantis Dievo autoritetą tačiau malonus; netaurinančias žmogaus dvasios, bet žavintis, sakytume, savo apčiuopiama išraiška bei forma.

Mums keliauti per dykumas šiais laikais nebereikia. Mūsų kelionė vyksta daugiausia per pasiturinčių kraštų plotus. Neturime Mozės, bet mūsų horizonte šviečia Betlėjaus ir Lietuvos žvaigždė. Tų žvaigždžių šviesoje formuojame savo gyvenimą taip, kad jis būtų turiningas, prasmingas, atliekamas savo paskirtį. Bet, kaip ir senovės piligrimai izraelitai, esame gundomi auksinių veršelių, viliojančių apie juos šokinėti. Vieniems tas veršelis yra doleris, kitiems sportas, tretiemis menas, literatūra, mokslas ir t.t. Tiesa, visi tie veršeliai yra vertingi bei reikalingi dalykai, tačiau kai jie padaromi dievaičiais, absoliutinėmis vertybėmis, kurioms visą kitą turi lenktis, prasideda modernioji pagonybė. Ji yra viliojanti savo išoriniu blizgesiu, žaisminių pobūdžiu, gražiu pavidalu, bet skurdinanti žmogų moraline prasme, daranti jį paviršutinišku manekenu, nepajėgiančiu aukotis jokiam augštesniam idealui. Sakoma, kad Mozė sudaužė Izraelitų pradėtą garbinti aukso veršelį, nes matė, kad šis kelias veda į asmens ir tautos išsigimimą. Išsigimusi tauta nepajėgtų keliauti per dykumas ir pasiekti pažadėtąją žemę. Tai parodė jau žymiai vėliau romėnai, padarę savo gyvenimo idealu šūkį "panem et circenses" (duonos ir žaidimų).

Lietuvių tauta ir jos išivija šiuo metu keliauja per labai pavojingus plotus. Pasidavimas kokių nors dievaičių pagundai gali būti fatališkas. Dolerinio dievaičio grėsmė moraliniam mūsų gyvenimui dažnai primenama pamokslininkų, rašytojų, kalbėtojų. Bet yra kitų dievaičių, įsiveržiančių viešumon labai rafinuotais pavidalais, būtent, literatūrinėmis vertybėmis. Plika pornografija yra visų smerkiama, bet jeigu ji ateina apvilpta gražia, viliojančia forma, jau daugelio nebelaikoma pornografija. Esą forma taip perkeičia turinį, kad ir purvas tampa auksu. Tai moderniosios pagonybės dievaitis, suviliojęs žmones savo išoriniu pavidalu ir paneigęs moralinį pradą, be kurio žmogaus taurumas neįmanomas. Apie tą dievaitį šiandieną daug kas šokinėja, tačiau tautos egzistencijai jis neteikia jokios atsparos, neruošia jai šviesesnio rytojaus. Šis dievaitis, besišvaistęs grožio pavidalais, bet neteikias moralinės stiprybės, veda tautą į grėsmingą išsigimimą. Tai matantiems yra skaudu, o nematantiems smagu, nes šie gyvena akimirkos nuotaika,

KUN. ALFONSAS SVARINSKAS

Gimęs 1925 m., seminaristu būdamas buvo nuteistas už "partizaninę veiklą". Darbo stovykloje jį įsventino kunigu vyskupas P. Ramanauskas, kalinamas toje pačioje darbo stovykloje. Praleido 16 metų stovyklose, kartu ir su ukrainiečių kardinolu J. Slipyj. Grįžęs į Lietuvą, pasižymėjo drąsiais pamokslais, patraukiančiais ir jaunimą. 1978 m. su kitais įsteigė Tikinčiųjų Teisėms Ginti Komitetą (TTGK). 1983 m. sausio 26 d. komunistų suimtas už "antitarybinę veiklą".

Europos Parlamento Atstovai, JAV-bių Vyskupai, daug pasaulinio masto organizacijų pasisako apie religijos persekiojimą Lietuvoje; ir kaip vėliausią pavyzdį stato kun. Alfonso Svarinsko suėmimą. (ELTA)

PABALTIEČIŲ LAIŠKAS EUROPOS UŽSIENIO REIKALŲ MINISTERIAMS

Ryšium su š.m. balandžio 12 d. įvykstančia Europos Parlamento užsienio reikalų ministerių sesija, dr. K. Bobelis kovo 25 d. Pabaltiečių Pasaulinės Santalkos vardu pasiuntė užsienio reikalų ministeriams raštą apie Pabaltijo kraštų padėtį. Šį raštą gavo Belgijos, Danijos, Airijos, Italijos, Prancūzijos, Vokietijos, Liuksemburgo, Olandijos ir Anglijos ministrai, kurie prašomi remti Lietuvos, Latvijos ir Estijos nepriklausomybės atstatymą. Priedu pasiūsta daug medžiagos: 1979 m. rugpiūčio 23-ios dienos pabaltiečių atsisaukimas, Europos Parlamentui įteikti memorandumai ir kita svarbi dokumentacija.

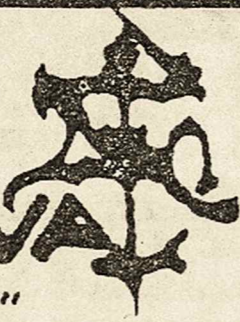
skleisdami romėnišką šūkį "carpe diem" (naudokis šia diena). Rašytojas, kuris savo kūryba prisideda prie vis gražesnio, puošnesnio aukso veršelio garbinimo, nesukuria tautai sintetinių, taurinančių vertybių, pajėgiančių tautą gaivinti bei stiprinti tragiškose dienose, užsidaro asmeniniame kiau-te ir nugrimzta užmarštin kaip grėsmingas šešėlis.

Tėviškės Žiburiai

SEMENARIO

MŪSŲ
LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje Cr\$. 3.500,00

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$. 8.000,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetru po Cr\$. 300,00

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėju nuomone.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Juatindiba, 28 Parque da Moóca - CEP 03124

São Paulo - Brasil Caixa Postal, 4421 - CEP 01000

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cr\$. 70,00

I P. Amerika oro paštu: 45 Dol.

I tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 6.000,00

Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Iš Lietuvos K. Bažnyčios Kronikos Nr. 56

KARDINOLO PROBLEMA

Niekas Lietuvoje neliko abejingas žiniai apie naujo kardinolo paskyrimą Latvijos Katalikų Bažnyčiai. Visi gyvai diskutavo klausimą: ką tai reiškia?

Latvijos Katalikų Bažnyčios gyvenimas merdi: vaikai nekatekizuojami, bažnyčiose beveik nėra jaunimo, kunigų seminariją vietinių kandidatų irgi beveik nėra, todėl valdžios nustatytas limitas užpildomas kandidatais iš Baltarusijos, Ukrainos ir net Kazachstano. Nors oficialiai Rygos Seminarija ruošia kunigus visai Sovietų Sąjungai, šiais metais kunigystės šventimus gavo, berods, vienas klierikas. Latvijos kunigų tarpe viešpauja pasyvumas, baimė ir susitakymas su mintimi, kad Bažnyčia Sovietų Sąjungoje gali egzistuoti tik laikantis RS nuostatų. Panašiai mūsų toms visiškai pavergtoje Rusijoje Provoslavų Bažnyčioje.

Tuo tarpu Lietuvoje vaikai katekizuojami, aktyviai dalyvauja religinėse apeigose, bažnyčiose matosi vis daugiau jaunimo, daugelis žmonių aktyviai apaštalauja; už tikėjimą drąsiai eina į kalėjimus, pvz., Jadvyga BIELIAUSKIENĖ 1982 m. įkalinta už apaštalavimą Garliavos mokyklėivų tarpe. Lietuvos kunigai sėkmingai gina savo nepriklausomybę nuo RS Nuostatų.

Zinant realią Latvijos ir Lietuvos Kat. Bažnyčios padėtį, kardinolo paskyrimas Latvijai Lietuvos kunigus ir tikinčiuosius tiesiog šokinavo; jie aiškinasi, kad toks paskyrimas — tai Latvijos Kat. Bažnyčios pasyvios ir kapituliacinės laikysenos įvertinimas, o Lietuvos kunigų ir tikinčiųjų sudėtų aukų, atkaklios kovos ir ryžtingos laikysenos ignoravimas. Sovietinę valdžią šitoks paskyrimas pilnai patenkina.

Pareikškimai, kad naujasis kardinolas galbūt bus tiltas tarp Maskvos ir Vatikano į dabartinę tamsą mažai įneša šviesos. Spėjimais, kad gal būt tremtinys vyskupas Juozas STEPONAVIČIUS esąs kardinolas „in pectore“, šiuo metu Lietuvos tikinčiuosius ir kunigus labai mažai raguoja, juo labiau, kad iš Romos ateina Lietuvos kunigų laišškai liudija, jog šis gar

bingas tremtinys vyskupas Vatikane kiekieno gerokai sumiekintas.

Paskyrus Latvijos Kat. Bažnyčiai kardinolą, tremtinys vyskupas J. STEPONAVIČIUS gavo keletą labai pikty anonimų. Viename iš jų rašoma:

„Tariamasis kardinole „in pectore“! Tai tu laimėtinis svarinsku, tamkevičiu, keinu, zdebskiu ir į juos panašiu Bažnyčios skaldytojų veiklą. Tai tavo ir „veikėjų“ darbelius šventasis Sostas taip įvertino, kad ne katalikiška Lietuva, o protestantiškoji Latvija gavo kardinolą ir dar vieną vyskupą“. Po anonimų pasirašė „daugumos kunigų nuomonę išreiškiantis konfratras“, kuris, greičiausiai, turi KGB karininko antpečius. Kitas anonimas ragina popiežių, vyskupus ir kunigus melstis, „kad nelabasis neveiktų Bažnyčios nenaudai per vyskupą STEPONAVIČIŲ“.

Piktus anonimus, gimusius KGB būstinėje, gavo taip pat kunigai A. SVARINKAS ir Algimantas KEINA.

Lietuvos kunigus stebina ne anonimai (mors dažnai jie įdomūs tuo, kad sužinoma, ką vienu ar kitu klausimu galvoja KGB), bet Lietuvą pasiekiantys kai kurių Romos lietuvų kunigų laišškai. Viename iš jų kaltinamas vysk. Julijonas STEPONAVIČIUS ir „veikėjai kunigai“, kad Popiežius paskyrė kardinolą ne Lietuvai, o Latvijai. Kuo paaiškinti ši nemalonų sutapimą — KGB Lietuvoje ir kai kurie kunigai Romoje kalba vienodai? Atsakymas tik toks: KGB meistriškai dezinformavo bent kai kuriuos Romos lietuvų kunigus, o tuo pačiu ir Apaštalu Sostą. Džiugu tik tai, kad Šv. Tėvas nepaskyrė Lietuvai kardinolu pasyvią ir konformistinę poziciją užimančių asmenį. Už šį Apaštališką Sosto sprendimą Lietuvos kunigai ir tikintieji tikrai yra dėkingi.

Kad Apaštalu Sostas KGB buvo klaidinamas liudija ir šis faktas. Vašingtono arkivyskupijos savaitraštis patalpino kun. DOIL straipsnį, kuriame jis svarsto, kodėl kardinolas buvo paskirtas Latvijai, ne Lietuvai. Straipsnyje remiamasi prel. L. TULABOS gautomis patikimomis žiniomis iš Lietuvos, būk tai, Maskva yra pramešusi, kad, vysk. STEPONAVIČIŲ

viešai pakėlus kardinolu, Vatikanui tektų padaryti sunkų pasirinkimą, nes Maskva pareikšautų, kad jis būtų išstremtas į darbo stovyklą Sibire arba priverstų išvykti į Vatikaną, iš kur jis niekada negalėtų sugrįžti Lietuvon. Šis Maskvos pranešimas yra eilinis KGB šantažas, kad Apaštalu Sostas Lietuvai nepaskirtų gero kardinolo. (Į lagerį kardinolas tikrai nebūtų išsiųstas!). Jei Lietuvai būtų buvęs paskirtas geras kardinolas, tai kur jis bebūtų — lageryje ar Romoje — kunigai ir katalikai moraliskai būtų paremti. Deja, šiuo metu Lietuvoje triumfuoja tik KGB, o uoliausi kunigai ir pasauciečiai jaučiasi palikti „vienų vieni“.

Lietuvą pasiekia žinios (negalime patikrinti jų objektyvumo), kad, būk tai, Šv. Tėvas esąs nepatenkintas, jog Lietuvoje tarp kunigų nėra vienybės, todėl Lietuva ir negavusi kardinolo. Lietuvos kunigai netiki, kad Šv. Tėvas galėtų nesuprasti tikrosios padėties Lietuvoje. KGB dalį kunigų suluošino ir jie, plakami prievartis botagu, daro, rašo ir kalba tai, ko nori sovietinė valdžia. Jie yra didžiausi kunigų vienybės ardytojai. Galimas dalykas, kad jie daugiausiai ir dezinformuoja Vatikaną, o tikrasis Bažnyčios balsas iš Lietuvos šiaudien yra tylus, Apaštalu Sostą retai pasiekiantis ir dar KGB koloborantų sumiekintas.

Šiuo sunkiu Lietuvos Katalikų Bažnyčiai metu, kai uoliausi kunigai areštuojami, o uolumas tarsi neįvertinamas, Lietuvos kunigams ir tikintiesiems labai svarbu nepasimesti, bet ir toliau išlaikyti pirmąją pagarbą ir ištikimybę Apaštalu Sostui. Pati Apvaizda pasirūpins, kad tikroji ištikimybė triumfuotų. O krikščioniškasis triumfas visada prasideda nuo kryžiaus.

IŠ LIETUVOS NELEIDŽIA SIŪSTI KNYGŲ

Kad geležinė uždanga dar labiau stiprinama, rodo neseniai išleistas potvarkis, draudžias siūsti iš ok. Lietuvos bet koki vertingesnį leidinį. Vilniaus ir kituose paštuose iškabinti tokie nurodymai:

„Nepriimami siūsti į užsienį periodiniai leidiniai, išleisti iki 1945 metų imtinai. Periodiniai leidiniai, išleisti po 1945 metų, primami siūsti kiekvieno pavadinimo po vieną egzempliorių banderolėje.“

Miniatiūrinės grafikos kūriniai (atvirukai, etiketės ir kt.) priimami persiūsti po vieną egzempliorių, tačiau ne daugiau 10 vienetų banderolėje.

Nepriimami persiūsti į užsienį rinkiniai raštai, enciklopedijos ir atskiri jų tomai, dailės albumai, nepriklausomai nuo jų išleidimo metų.

Knygos priimamos persiūsti į užsienį tik su TSRS Kultūros ministerijos įgaliojimo leidimu, ne daugiau 3-jų egzempliorių banderolėje“.

Tas potvarkis aiškiai pažeidžia Helsinkio baigiamojo akto nuostatus.

• Kas bėga nuo lietuviškos spaudos, bėga nuo savo tautos

Dr. ALEKSAS KALINAUSKAS

Dr. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventário, Despejo, Desquite, Divorcio,
Processo Crime, Processo Trabalhista, Etc.

Rua 15 de Novembro, 244 - 4 and. - Conj. 9 - Fone: 37-8958

DR. JONAS NICIPORCIUKAS
CIRURGIÃO DENTISTA

CROSP. 6049

R.Cap.Pacheco Chaves 1206 fone:273-6696

R. Itapeva, 49 - Cj. 35 fone: 288-4770

KARDINOLO J. SLIPIJ PAREIŠKIMAS LIETUVIAM

Ukrainiečių kardinolas, Lvovo arkivyskupas Juozapas Slipij reiškia savo solidarumą Lietuvoj areštuotam Viduklės klebonui ir Tikinčiųjų teisėm ginti katalikų komiteto nariui kun. Alfonsui Svarinskui

Tasso agentūros paskelbtas pranešimas, kad Viduklės klebonui ir Tikinčiųjų teisėm ginti katalikų komiteto nariui kun. Alfonsui Svarinskui yra keliami baudžiamoji byla, ne tik Lietuvoj, bet ir plačiuose užsienio spaudos bei visuomenės sluoksniuose iššaukė gilų susirūpinimą. Ypač skaudžiai išgyveno šią žinią kun. Svarinsko bičiuliai ir visi, kurie turėjo progos pažinti šį taurų kunigą ir nenuilstantį religinės laisvės bei žmogaus teisių gynėją. Vienas iš tokių yra Ukrainos katalikų patriarchas, Lvovo arkivyskupas kardinolas Josef Slipij, kuris, 1963 popiežiaus Jono XXIII išlaisvintas iš sovietinio kalėjimo, apsigyveno Vatikane. Sužinojęs apie kun. Alfonsui Svarinskui keliamus kaltinimus, kardinolas Slipij sausio 29 paskelbė pareiškimą, kuriame, kreipdamasis į lietuvius, rašo:

“Brangūs Broliai Kristuje! Mane pasiekė skaudi žinia, kad vėl areštuotas jūsų tautietis kun. Alfonsas Svarinskas. Areštavimo aplinkybės ir priežastys man nėra žinomos, bet viena yra tikra: šis Kristus Bažnyčiai ir Kristus Evangelijai ištikimas, pasiaukojęs kunigas nėra padaręs jokio nusikaltimo nei prieš valstybę, nei prieš įstatymus. Vienintelis nusikaltimas, kurį

jam gali primesti tamsaus žvilgsnio žmonės, tai Dievo ir žmonių meilė, tarnavimas artimui ir vykdymas Kristaus paliepimo: skelbkit Evangeliją visoj žemėj.

Dėl ko kun. Alfonsas Svarinskas yra baudžiamas?

Prieš dvidešimtį metų dažnai susitikdavau su kun. Alfonsu Svarinsku. Abu drauge nešėm nelaisvės jungą katorgoj, kai buvom areštuoti ir nubauti griežto režimo lageriu. Abu nešėm tą patį kančios, pažeminių ir bauginimų kryžių. Kun. Svarinskas buvo didžiai kant-

Viešpaties veidas Brooklyno vienuolyno koplyčios vitraže. Dail. V. K. Jonynas

rus ir ištikimas, kaip tas Titas, kuriam rašė apaštalas šv. Paulius. Iš jo patyriau daug paguodos, sustiprinimo ir pagalbos. Kun. Alfonsas Svarinskas yra Lietuvos Katalikų Bažnyčios ir lietuvių tautos garbė bei pasididžiavimas.

Žinia apie jo areštavimą ir gresiantį nuteisimą yra labai skaudi. Bet ji mum primena Kristaus apaštalus. Kai apaštalai buvo suimti ir nuplakti, jie iš tarybos išėjo džiaugdamiesi, kad dėl Jėzaus vardo užsitarnavo panieką (Apd 5, 41).

Dėl šio areštavimo mes reikiame gilią užuojautą kun. Svarinskui ir lietuvių tautai, kuri netenka uolaus kunigo. Bet drauge tebūna garbė Dievui už tai, kad šiam drąsiam tikėjimo išpažinėjui suteikė malonę liudyti Išganytoją Jėzų Kristų priespaudos grandinėse. Priespaudos grandinėmis surinktų išpažinėjų balsas yra labai galingas, kai jie skelbia laisvę ir tiesą Jėzuje Kristuje. Štai tos mintys, kurios kančioj palaiko kun. Alfonsą Svarinską ir visus, kurie drauge su juo yra perėję kalėjimus ir katorgą.

Gailestingasis Viešpats telydi kun. Alfonsą Svarinską jo kančios kely. Mūsų malda tesuteikia jam stiprybės ir paguodos.

Linkiu Jum Viešpaties palaimos!”

Pasirašė: Josef Slipij, patriarchas ir kardinolas.

Auka prisidėk prie lietuviškos spaudos išlaikymo!

CONISA IMÓVEIS

Instalada no Prédio “Grão Duque Vytautas” - Vila Bela

ATENÇÃO!!! CONISA IMOVEIS é uma Imobiliária amiga dos Lituanos!
VENDEMOS, COMPRAMOS, ALUGAMOS E ADMINISTRAMOS

IMÓVEIS EM GERAL

Nós oferecemos as melhores Casas e Terrenos nesta redondeza

Nossos advogados lhes orientarão, com prazer, em todos os negócios Imobiliários e elaborarão os Contratos necessários.

AGUARDAMOS SUA VISITA!

Juntos tomaremos aquele Cafézinho!

Rua Santo Amásio, 327 - Vila Bela - (Esq. c/ Rua das Giestas, alt. n.º 1.090) - Creci 22.140

Fones: 274-9002 - 274-8187 - e 274-2192

Antanas Dutkus

LIETUVIŲ SPAUDA BRAZILIJŲ

(tęsinys iš praeito nr.)

Vincas Atkočaitis, buvęs "Lietuvio" Brazilijoje redaktorius, tragiškai baigė savo gyvenimą nusišaudamas.

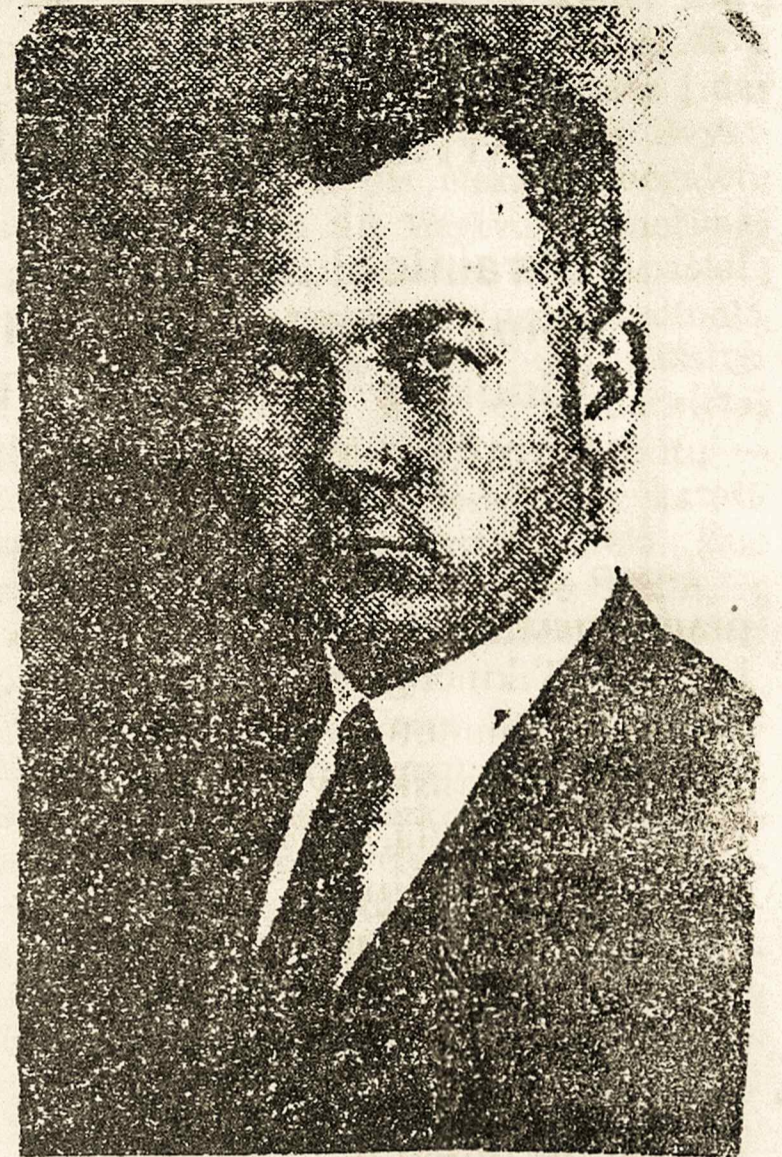
"Lietuvio Brazilijoje" spausdinamas buvo "Birutės" spaustuvėje, tuo pačiu adresu ir jo redakcijos būstinė buvo apie pusantrų metų, – rua Visconde de Parnaiba, 370. Joje pastogę turėjo net ir redaktoriai, kurie, pagal "Lietuvio" tvirtinimus, "laikė juos kelis mėnesius K. Uckus pas save maitybose". Kada laikraščiu atkrito finansiniai sunkumai ir rūpesčiai, kada "Šviesa", kurį leido "Lietuvio Brazilijoje", pradėjo gauti nuolatinę paramą iš konsulato, įsigyto laikraščio spausdinimui visus reikmenis, apleidė ir "Birutės" spaustuve. Pakeitė ir redakcijos adresą, kuris buvo keičiamas kelis kartus, kol nusipirko savo būstinei rūmus, rua Bandeirantes.

Kalbėti atskirai apie laikraštį "Lietuvį", visiškai netenka, nes jisai buvo tęsinys "Lietuvio Brazilijoje". Abu jie buvo tos pačios politinės krypties ir religinės ideologijos, ir vienas ir kitas kaip ir kiti, anksčiau leidžiami laikraščiai, tarnavo lietuvių kolonijai, gvil-

dendami savo skiltyse opiausius jos reikalus: mokyklos, bažnyčios, organizacijos ir kts., nepamiršdamas stipriai palankiausiai užakcentuoti tuometinę Lietuvos politinę santvarką. Tapęs Lietuvių Sąjungos Brazilijoje organu, "Lietuvis", daugiausia dėmesio kreipė į Sąjungos reikalus, bet nepagailėdavo aštrių kirčių savo priešingos nuomonės bendrams, spaudos oponentams, kurių, tuo laiku, jau buvo pasirodę bent keli.

Nuo 1929 metų laikraštį "Lietuvį Brazilijoje", o vėliau "Lietuvį", redagavo šie asmenys: J. Ruškys, St. Puišys, V. Atkočaitis, L. Gaigalas ir Sr. Vančevičius, talentingas spaudos darbininkas ir ilgiausiai prie "Lietuvio" dirbęs, – iki karo pradžios, 1941 m.

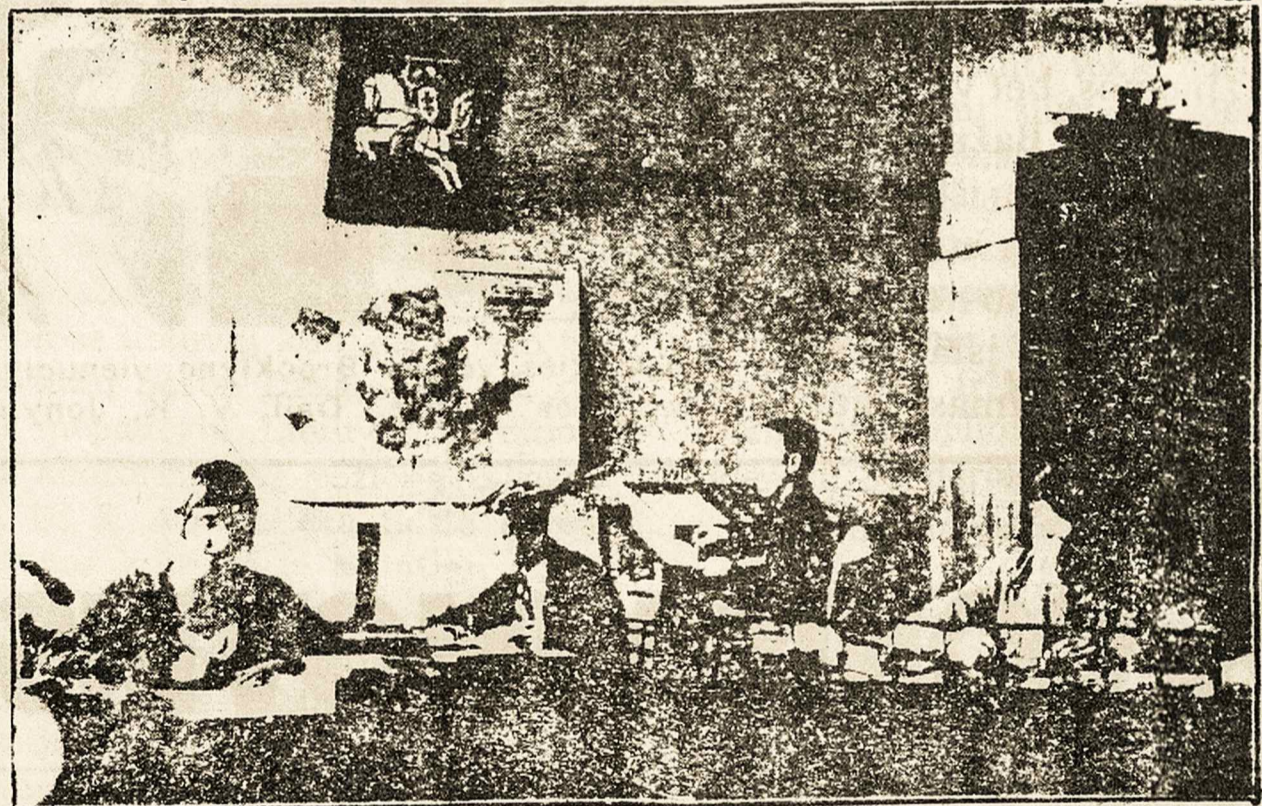
Sunkus yra spaudos darbas. Varginas ir spaudos darbininkų kelias, kuris visuomenės mažai įžiūrimas ir ne pilnai pastebimas ir įvertinamas. R. Amalviškis, rašydamas apie lietuvišką spaudą Brazilijoje ir jos nykimą, pastebi, kad "Ne žurnalistinių pajėgų trukumas čia neleido suklestėti lietuvių spaudai, bet aštri prasimaitinimo problema..." Kas šį darbą yra dirbęs, pripažins, jog tai yra šventa tiesa. Amerikos "Lietuvių Dienos", prieš keletą metų, kalbėdamos apie lietuvių laikraštinkus išsivijoje, prisiminęs sako: "... Vienas Amerikos lietuvių laikraščio steigėjas

Lionginas Gaigalas, ilgametis "Lietuvio Brazilijoje" redaktorius, taip pat lietuviškų mokyklų mokytojas ir pirmutinis Lietuvių Sąjungos pirmininkas.

ir redaktorius anksčiau baigė savo gyvenimą, senatvėje pardavinėdamas adatas duonos plutai užsidirbti, nes savo sveikąsias dienas buvo paaukojęs spaudai, neturėjo laiko sutaupti". O kitą gyvenimą spaudai paaukoję miršta, kurių laidotuvių ir kapo duobei apmokyti, reikia parinkti aukų. Tokių skaudingų įvykių spaudos srityje pas lietuvius daug. Netruksta panašių ir pas mus, Brazilijoje. Vienas lietuvių spaudos darbuotojas, lietuviškų laikraščių ir žurnalų redaktorius, nuo pat savo atvykimo dienos Brazilijon, dirbo spa-

(nukelta į 6-tą psl.)

"Pietų Amerikos Lietuvio" redakcija. Dešinėje sėdi redaktorius L. Valiukas, vidury, antras iš kairės Br. Jodelis.

J. BUTRIMAVIČIUS

ADVOCACIA

CIVIL: Inventário, Despejo, etc. COMERCIAL: Falência, Cobrança, etc.

TRIBUTÁRIA: Imposto de Renda, ICM, IPI

Rua Barão de Iguape, 212 - 4º and. s/45 - Liberdade Fone: 279-5937

Horário das 9:00 às 11:00 e das 14:00 às 18:00

Rua Campos Novos, 590 - V. Zelina - Horário das 19:00 às 21:00

KALBAMA LIETUVIŠKAI

Dra. HELGA HERING

MÉDICA - GYDYTOJA

HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

Rua Quartim Barbosa, 6 - B. do Limão
Fone: 265-7590

De 2a a 6a. das 8 às 12 hs. e das 14 às 18 hs.

KALBAMA LIETUVIŠKAI

EM PORTUGUÊS

NR. 13 (95)

DOM BOSCO

Um padre para todos os meninos do mundo

Turim, a antiga capital do reino sardo-piemontês, surge aos pés dos Alpes, às margens do rio Pó. Ali Dom Bosco — neosacerdote — se estabelece no outono de 1841 para aperfeiçoar seus estudos teológicos. Entra para o "Convitto Ecclesiástico" e espera que a Providência lhe dê a conhecer o lugar estratégico para plantar as tendas do seu apostolado.

Nas praças e ruas de Turim, Dom Bosco encontra os meninos. São rapazes pobres que chegam de Valsésia, dos Vales de Lanzo, do Monferrato, atraídos a Turim pelo primeiro "boom" industrial e desenvolvimentista. Vê-os trepar pelos andaimes, tentar um lugar nas casas de negócios girar gritando a oferta de seus préstimos. Vê-os nos cantos de rua jogar a dinheiro com o rosto duro e decidido de quem está disposto a tentar qualquer meio para vencer na vida.

Subterrâneos e muros tétricos

Seu professor é um padrezinho que lhe será amigo e conselheiro por toda a vida: o Padre José Cafasso, hoje São José Cafasso. Chamam-no "o padre da força", porque emprega o tempo livre em visita às prisões, para consolar os detentos, e se algum deles é condenado à morte, sobe com ele à carreta, e conforta-o até o lugar da força.

Dom Bosco começa a acompanhar o mestre nos cárceres. Naqueles subterrâneos escuros, por entre paredes úmidas, gotejan-

tes, descobre rostos tristes e ameaçadores. Sente repugnância, por vezes chega quase a desmaiar. Mas o que maior dor lhe causa é a visão de jovens delinquentes, de olhares revoltos e sorriso zombeteiro,

Certo dia, vê, atrás das grades, um grupo de rapazes que mais pareciam meninos. Tamaña é a sua dor que prorrompe em pranto.

— Mas por que chora desse jeito? — pergunta um deles.

— Chora, talvez, por nossa causa.

— É porque nos quer bem — continua um terceiro — e quereria que não estivessemos aqui.

Nesse dia, ao sair do cárcere Dom Bosco já tomou uma decisão inabalável: "Muitos estão aí dentro porque ninguém pensa neles. É preciso descobrir um remédio a todo o custo que rapazes tão jovens acabem na cadeia. Quero fazer algo por esses pobres rapazes".

Você sabe assobiar?

8 de dezembro de 1841. Dom Bosco prepara-se para a Missa na igreja de S. Francisco de Assis. Aparece na sacristia um rapazola, que o sacristão toma por um moleque que vinha incomodar e expulsa-o a vasouradas. Mas Dom Bosco intervém:

— Que está fazendo? pare com essa vasoura.

— E por que, reverendo?

— Porque se trata de um meu amigo.

— Se é assim... — resmunga o sacristão; e chama o rapaz, que volta constrangido.

Dom Bosco fala-lhe e convida-o a esperá-lo depois da Missa, porque tem uma coisa importante para lhe dizer. Celebrada a Santa Missa, leva-o a um pequeno coro, e com rosto alegre, começa a falar-lhe:

— Como se chama, bom amigo?

— Bartolomeu Garelli, de Asti.

— Seu pai, ainda vive?

— Não, morreu.

— E sua mãe?

— Morreu também...

— Quantos anos você tem?

— Dezesseis.

— Sabe ler e escrever?

— Não.

— Assobiar?

— Oh! sim! — e o menino sorri. Dom Bosco continua:

— Bez a Primeira Comunhão?

— Ainda não.

— E já se confessou?
— Sim, quando pequenininho.
— E vai ao catecismo?
— Não tenho coragem. Os meninos mais pequenos zombariam de mim...
— Se lhe desse aula de catecismo à parte, você viria?

— Com muito gosto.

— Mesmo aqui neste lugar?

— Contanto que não me batam.

— Fique sossegado, agora você é meu amigo e ninguém tocará em você. Quando vamos começar?

— Quando lhe parecer.

— Agora mesmo?

— Com prazer.

Dom Bosco ajoelha-se e reza uma Ave-Maria. Nasce naquele instante o Oratório, inicia-se o grande apostolado de Dom Bosco entre os jovens.

Uma Marquesa que não gosta de barulho

Domingo seguinte chegam outros, e depois outros mais vão chegando. Uma enchente de meninos de roupas mal cuidadas, mas de olhos vivazes. Biscavam Dom Bosco, sua palavra, seu carinho.

A legião de jovens vai-se avolumando cada vez mais. Mas o inverno também vem chegando. Cumpre abrigá-los dos violentos aguaceiros e das nevadas. Primeiro redil daquele rebanho é o Colégio Ecclesiástico onde Dom Bosco estuda. No pequeno pátio, jogos e recreio; na igreja vizinha, funções cantos, catecismo. O Padre Cafasso aprova e ajuda, mas outros começam a protestar: aquele barulho todo é o fim-do-mundo, uma coisa insuportável.

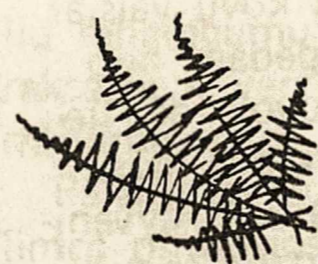
Ao terminar os estudos no Colégio, Dom Bosco é nomeado Diretor espiritual do Refúgio, um instituto para meninas pobres, criado na periferia de Turim pela Marquesa de Barolo.

E a turma de meninos acompanha Dom Bosco. Duzentos, trezentos moleques invadem os prados dos arredores, disparam escadas acima, tomam de assalto o pequeno quarto de Dom Bosco, para lhe ouvirem a palavra.

Agora que dispunha de um quarto, Dom Bosco pensou em dar alguma instrução aos mais inteligentes daqueles meninos.

À noitinha procuram-no em pequenos grupos, com o rosto negro de fuligem ou branco de cal, casaco às costas, felizes por receberem alguma instrução. Sentem muita dificuldade em fazer contas, e então Dom Bosco escreve para eles seu primeiro livrinho, "O Sistema métrico decimal".

BOLETIM SALESIANO (a seguir)

O Senhor colocou-nos neste mundo para os outros.

Sac. Gio. Bosco —

KALBĖK LIETUVIŠKAI

Kongresas - 3

PAMOKOS

P o k a l b i s

- Ar jau lagaminas paruoštas?
- Dar ne. Nežinau, ką reikia vežtis.
- Passimk bent vieną eilutę.
- Ar bus šalta?
- Ne dėl šalčio reikia eilutės.
- Jeigu ne šalta, tai kam?
- Bus šokių vakaras, bus opera.
- Suprantu. balti maškiniai, kaklaraištis, tamsi eilutė
- Matai, dar jau geriau.
- O kaip su batais. Reikia kitokių. Aš turiu sportinius.
- Su sportiniais batais netinka eiti į teatrą...
- Dar reikia pasiimti ir šokių tautinių drabužius.
- Tai matai, kad gali vieno lagamino neužtekti.

ŽODYNAS

lagaminas - mala. Eilutė - terno (paletė, calças, colete). Maškiniai - camisa. Kaklaraištis - gravata. Batai - sapato, calçado.

PRATIMAI

Atsakyk į klausimus:

1. O tavo lagaminas ar jau paruoštas?
2. Kokius drabužius manai vežtis?
3. Tau labiau patinka tamsi eilutė, ar šviesi?
4. Kokius batus vartoji, juodus ar rudus?
5. Ar vartoji kaklaraištį?
6. Ar Amerikoje šalta liepos mėnesį?
7. Ar turi draugų Amerikoje?
8. Ar pirmą kartą važiuosi į kongresą?
9. O kaip su lietuvių kalba? Gali susikalbėti lietuviškai?
10. Skaitai lietuviškai gerai, ar maždaug gerai?

PASTABA: Jeigu neturi, kas tau padeda mokytis, atsiųsk prašymus ištaisymui sekančiu adresu:
Alf. D. Petraitis
Rua Havai 28, apto.32
01259 - São Paulo.

Už lietuvišką knygą ir spaudą lietuviškai tiek daug kovojo ir kentėjo. Dabar lietuviška knyga stovi ir dulka klošų lentynose, laukdama, kol kas ją nupirks.

NEURÓTICOS ANÔNIMOS

"GRUPO DA PAZ"

Se você sofre de depressão: (neurose) se você anda sempre preocupado, com medo, insegurança, solidão: existe uma saída para seu problema:

Igreja S. José - Vila Zelina
Pça. República Lituana, 74 s/5
Reuniões: 3as. feiras às 20 horas.

MIŠIOS

MARIJA STANKŪNIENE

kuri mirė 1982 metų gruodžio 8 dieną, bus gegužės 8 d. 16 val. N. S. das Dores bažnyčioje, C. Verde.

Prašome gimines, draugus ir pažįstamus dalyvauti

Stankūnų šeima

LIETUVIŲ SPAUDA BRAZILIJOS

Stasys Vancevičius, žurnalistas, redagavo "Lietuvis Brazilijoje" ir "Lietuvis"

dos darbas prie lietuviškų laikraščių. O kaip tapo senatvės sutiktas buvo atstumtas nuo darbo be duonos kąsnio. Kad apsigynus nuo bado šmėklos, prie Central do Brasil geležinkelio stoties, Rio de Janeiro, praeiviams pardavinėjo adatas ir "barbatanas". Buvo rastas "darbo vietoje" negyvas. Kas pasirūpino lo laidotuvėmis? ... Kiek pašaipos, pažeminimo ir paniekos mums lietuviams atneša tokie įvykiai?!

Kaip "įnamiai", prie "Lietuvio Brazilijoje" ir "Lietuvio", prisiglaudę buvo kun. J. Valaitis su "Sėkmadienio lapeliu" ir kun. Br. Bumša su "Katalikų Dirva", kuriose buvo gvildenami grynai bažnytiniai ir parapijiniai reikalai. Neįgali, tačiau, jie naudojosi šią prieglaudą; Kun. J. Valaitis išėjęs iš "Lietuvis Brazilijoje", išleido apie 10 numerių "Sėkmadienio Lapelio" atskiru leidiniu, grįžo Lietuvon, o kun. Br. Bumša, pagyvenęs kurį laiką Brazilijoje, grįžo Urugvajun, iš kur buvo atvykęs.

Žvelgdami į praeitį, stebimės, kiek daug buvo kovota, kentėta ir visokio vargo pakelta dėl lietuviškos spaudos, klausime savęs: kaip tų kovų vaisiai atsispindi šiandieną, pradedant nuo Knygnešių gadinės Lietuvoje dėl lietuviško rašto, iki jos nykimo mūsų laikais? Per 60 metų lietuvių gyvenimo Brazilijoje, turėjome daug spaudos. Šiandieną gi, vos teišlaikome, biuletenio pobūdžio, "Mūsų Lietuvą", iš kurio lietuviškas žodis stumiamas lauk. Bus daugiau

Halina Mošinskienė

SIC TRANSIT GLORIA MUNDI

kartoju su giliu skausmu ir liūdesiu širdyje, atsisveikinant su labai brangiais mūsų tautai idealistais lietuvių, visai neseniai staiga užgesusiais JAV ūkyje, Putname Conn.

Kai "M. Lietuvoje" p. Algirdas Sliesoraitis pranešė apie ANTANO J. VAIŠAUS SAIČIO (Faustos Sliesoraitienės Vasosaitienės vyro) mirtį - jis mirė staiga kovo m. 11 d. savo namuose - tikiuosi, jausi, kad bent Ateitininkai sendraugai čia "užprašys" savo bendraminčių pagerbti bent 30 dienas Egzekucijos. Niekas neprisimins

Dabar, prieš savaitę atko gavau laišką iš Čikagos, kur draugė man pranešė, kad kovo 25 d. staiga pasimirė Putname KUN. STASYS YLA. Tačiau "M. Lietuvoje" nieko nepaskelbta. O juk čia pat yra jį gerai pažinoję broliai Kristuje.

Kur dingo lietuvių jautrumas, nuo širdumas, pagarba? Svarbiausia PA GARBA tiems, kurie "per kovą" kančią" aukojo save Dievui ir Tėvynei. Kodėl nebesugebame savyje atgavinti šviesaus prisiminimo tų, su kuriais drauge siekiame Lietuvai laisvės? Tuo pačiu nesugebėdami IKI ŠIOL įkvėpti jaunam atžalynui tikros sampratos, gyvais pavyzdžiais, kuo didingi lietuvių tautos likučiai. Kartojau "kartosiu, ne "scenine butaforija" įskiepytame bent kibirkštėlę tikros meilės tėvų ir protėvių žemei.

Reikia širdimi kalbėti į širdį ir žengti su dabartimi. Kur nėra pažangos - ten negali būti ateities. →

SHELL

AUTO-POSTO

GUARUJA

ALGIRDAS SLIESORAITIS
Savininkas

Av. Puglisi, 550
(Esq. da Rua Buenos Aires)

GUARUJÁ Fone 86-6789

Čia pat supažindinsiu skaitytojus su virš minėtais asmenimis.

ANTANAS JUOZAS VASAITIS (VASILIAUSKAS) g. 1906 m. VII. 29 d. Karalių k. Višakio Rūdos vls. Marijampolės apsk. Baigęs 1925 m. Marijampolės Rygiškių Jono gimnaziją, aukštąjį miškų mokslą įsigijo Ž.Ū. Akademijoje Dotnuvoje. Dirbo įvairiose miškų ūrėdijose. Nuo 1935-39 Klaipėdos Medžio sindikato akc. bendrovės direktorius.

Klaipėdos kraštą aneksavus Hitlerio Vokietijai, sindikato darbas buvo sustabdytas. Pirktyjų rąstų apdirbimą Vasaitis suorganizavo Kaune prie Lietmedžio akc. b-ės ir jam vadovavo, kaip vienas tos b-ės direktorių. Suorganizavo drauge su kitais Lietuvos pramoninių lentpiūvių Sąjungą prie Prekybos ir Pramonės rūmų ir buvo jos pirmininku 1939-40.

Nuo 1940 I 26 Ž. Ūkio Akademijos docentas. Vasaitis buvo paskirtas ŽŪA prof. tarybos sekretoriumi su prorektorius teisėmis ir pavestas miškininkystės skyrių perkelti į Vilnių ir jam vadovauti. Jo pastangomis Laikinoji Lietuvos vyriausybė miškininkystės skyrių įjungė į Vilniaus u-teto matematikos gamtos fak. Vasaitis išrinktas to fakulteto prodekanu 1941. Jam vadovaujant paruoštas ir u-teto senato patvirtintas miškų mokslų Fak. statusas. Laik. Lietuvos vyriausybė Vasaitį paskyrė miškų departamento direktoriumi, bet dėl nepakankamo nuolaidumo miškų ūkio reikaluose vokiečių okupacinei valdžiai, generalinis komisaras Vasaitį iš miškų departamento pareigų nušalino. Jis pasiliko dirbti vien Vilniaus universitete ir Vidurinėje miškų mokykloje.

Vokietijoje Vasaitis dirbo Tharandto Miškų akad. tyrimo įstaigoje, kaip mokslinis bendradarbis. Nuertingeno ir Schwaebisch Gmündo lietuvių gimn. direktorius ir gamtos mokslų mokytojas, miškų technikams paruošti kursų Hannau lietuvių stovyklėje lektorius ir prie Vliko Lietuvos Ūkio atstatymo komisijos narys.

Atvykęs į JAV 1948 XI 19, Vasaitis buvo Lietuvių Romos Katalikų susivienijimo organizatorius, N.P. M. Marijos Seserų vienuolyno statybos komiteto reikalų vedėjas. Mutual of Omaha sveikatos draudimo agentas ir L. Enciklop. administratorius. Išlaikęs U.S. Civil Service Comission Žemės ūkio mokslinio tyrėjo egzaminus, nuo 1957 m. pradžios buvo paskirtas JAV Miško produktų tyrimo laboratorijon, vėliau atkeltas į Vašingtoną ir kaip miškininkas specialistas dirbo iki pensijos gavimo Federalinės valdžios miškų tarnybos centro įstai-

SKAITYTOJAI RAŠO...

LIETUVIŠKŲJŲ PAŠTO ŽENKLŲ PARODĄ APLANKIUS...

Laikas nuo laiko tai vienur tai kitur garsinama "LIETUVIŠKŲJŲ PAŠTO ŽENKLŲ PARODA" rengiama, finansuojama P. A. AUGUSTAIČIO. Taip. Apie šią parodą jau norėjau kelis kartus rašyti, bet... laikas; ir norėjau manyti, kad tai gal koks vaikiškas nesubrendusio žmogaus nesusipratimas... Bet štai dabar pasirodo, kad tas mano galvojimas išsklaidė visus abejojimus. GIMTASIS KRAŠTAS, siuntinėjamas išimtinai tik ateiviam užjūryje — Ten pat minimas tas "didysis" veikėjas P. AUGUSTAITIS savo ranka rašo štai kokius žodžius (jei redakcijai tai nebūtų žinoma, o apie tokius žodžius turėtų žinoti visa lietuviškoji viso pasaulio išeivija).

Štai tekstas "... laikas mane jau pasendino, net su šermukšnine klajūno lazda gal neįlipčiau Vilniuje į garbingą ir išdidų bokštą, kur plevėsuoja LIAUDIES VALDŽIOS VĒLIAVA..."

Taip. Tai ta pati raudonoji vėliava, kuri ir mūsų Tėvynėje nuo 1940 lig šiandiena plevėsuoja. Po ta vėliava

goje. Visuomeniniame darbe Vasaitis pradėjo reikštis kaip ateitininkas, pavasarininkas, šaulys. Buvo aktyvus ŽŪ A studentų ateitininkų draugovėje, studentų ekonominėje draugovėje, studentų ekonominiame draugovėje. Pabaltijo Miškininkų org. Vokietijoje buvo Katalikiškos akcijos centro pirmininkas, ir kurį laiką pirmininkavo Lietuvos miškininkų dr-jai. JAV buvo Amerikos miškininkų s-gos ir kelių lietuviškų org. narys. Bendradarbiavo lietuviškoje spaudoje, parašė studijas: Die Holzwirtschaft in Litauen 1937, Medžio pramonė Lietuvoje 1953, L. Encikl. bendradarbis.

Lietuvių Enciklopedija XXXIII t. 210 psl.

Buvo vedęs Valeriją Laučytę iš Paėvėžio (mirusią 1969 m. JAV). Išaugino drauge dukterį Aldoną, sūnus Kazį, Tadą ir Vytautą. Pasižymėjo giliu religingumu, maloniu draugišku charakteriu ir veržlumu savo pamėgtame miškininkystės darbe.

Palaidotas Putname greta savo mylimos pirmosios žmonos, kurios šviesią atmintį giliai išlaikė širdyje.

SKAITYK IR PLATINK

"MŪSŲ LIETUVA"

buvo tūkstančiai ištremti į Sibiro ka-torgą mirčiai. Po ta vėliava įvyko Pravieniškių, Rainių, Telšių ir į Cervenę varomųjų mirčiai pasibaisėtinos žudynės. Ir tai tokią vėliavą garbina p. AUGUSTAITIS, čionai Brazilijoje įsiskverbęs į visas garbingąsias Organizacijas, būdamas net jų valdybose. Ar tokiems asmenims yra pavedami Tėvynės laisvinimo darbai...?

Visi puikiai žinome, kad komunistinių įstatymų obalsis: "Visur ir visada lig laiko būti tik avinėlio kailyje" — Jei tokie panašūs įvykiai pasitaiko komunistų partijos eilėse, ar tik būna kuom nors įtariami, tai jie be jokio apklausinėjimo bei tardymo susilaukia sau tinkamo atpildo — kulkos į pakaušį...

O parodą aplankius, ir aklas pamato, kad tarp tikrai vertingų ir retų ir brangių NEPRIKLAUSOMOS LIETUVOS pašto ženklų, puikiai užmaškuotai pačiame viduryje kolekcijos YRA IR TOS RAUDONOSIOS VĒLIAVOS ženklai, kuri uždėta per prievartą ant GEDIMINO KALNO bokšto. "Tai priimkite, mielieji mano mielieji vaikeliai, kad ir tie ženklai yra Nepriklausomos Lietuvos"... Sic. o jų ir kaina aiškiai pažymėta tik... RUBLIAIS.

Ar čion reikalingi komentarai? Mas-kva trina rankas, kad už kelis rublius sumokėtus kai kam, jiems pavyksta padaryti tokią didžiulę propagandą, kad išeiviai garbina ir raudonąją vėliavą, pripažindami jos egzistavimo įteisinimą Gedimino pilies bokšte.

Parodą aplankęs lietuvis "Z.G."

NB: Komunistiniai agentai veikia visur, tai šio laiško nepasirašau, nes pasitikėti šiandieną niekuo nebegalima.

UŽSIMOKĖJO UŽ "ML"

Gražina BOLECKIS	Cr. 4.000,00
Pranas GRIŠKONIS	Cr. 3.500,00
Antanina GUDAVIČIUS	Cr. 3.500,00
Ana L.T. MASIENĖ	Cr. 3.500,00
Casimiro ŠILEIKIS	Cr. 5.000,00
Katerina Poderytė	
ŠKEMA	Cr. 3.500,00
Salomėja PAULIONĖNĖ	2.300,00
Jonas ŠEPETAUSKAS	Cr. 5.000,00
Jonas BAGDŽIUS	Cr. 3.500,00

MIŠIOS ALBINAS VASILIAUSKAS

mirė 1971 m. gegužės 13 d. Casa Verde. Mirties metinių mišios už velionį bus atlaikytos sekmdienį, gegužės 15 d. 8 val. šv. Kazimiero parapijos koplyčioje.

Giminės, pažįstami ir bičiuliai kviečiami dalyvauti.

MŪSŲ ŽINIOS

MOTINOS DIENA

minėsime Lietuvių Sąjungos-Aliança namuose, rua Lituânia, 67, Gegužės mėn. 15 dieną. Neužmirškime tą dieną, susirinkę, pagerbti Mūsų Motinas.

MOKOJ FEIJOADA

Labdaros veiklai palaikyti ir paremti šv. Kazimiero parapiją, Labdaros Ratelis rengia gegužės 22 dieną pietus-feijoadą. Bilietai bus greit atspausdinti ir pradėti platinti. Kiek atsime nam, paskutinį kartą tokia feijoada Mokoj buvo prieš 6 metus.

BRAZILIJOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖS POSĖDIS

Kviečiame naujos valdybos narius dalyvauti pirmame posėdyje š.m. 28 d. (ketvirtadienį) 20,30 val. BLB-nės būstinėje, R. Juatindiba, 28, Mokoje.

Šiame posėdyje nauja valdyba perima savo pareigas ir dėlto prašome visus narius būtinai dalyvauti.

Alfonsas D. Petraitis
Valdybos Pirmininkas

P A D Ė K A

Dėkoju visiems lietuviams, kurie prisidėjo prie kermošiaus: III Festa de São José. Dėkoju taip pat visiems šokėjams: Nemunui, Rūtelei, Gintarui, kurie papuošė mūsų kermošių. Visiems, kurie prisidėjo darbu ir jo buvo daug: 4 dienos prie pečiukų su virtiniais, cepeliniais, blynais, kugeliu ir saldumynais. Turėjom ir tikro lietuviško krupniko paaukoto p. Veros Tatarūnienės ir Izabelės Seliokienės.

Visas pelnas paskirtas parapijos reikalams.

Sąjunga mums paaukojo Cr\$. 30.000,00 už tai mūsų nuoširdus ačiū ir taip pat visiems lietuviams, kurie paaukojo Cr\$. 53.600,00.

Lietuvių "barakai" davė Cr\$. 460.000,00.

Dėkoju ir visiems, kurie aukojo produktais. Iš viso 4 dienų kermošiaus pelnas buvo apie 4 ir pusė milijonų kruzeirų.

Lietuvių baraką mums papuošė ir išpailė Denise Dal Pino, Irena Martiņaitė ir Ivone Popic.

Ačiū visiems ir iki kito kermošiaus.

Ana Koralon

MŪSŲ MIRUSIEJI

Praeitą sekmadienį, kūr. Petras Rukšys lankydamasis Senelių prieglaudoj S. Vicente de Paula – S. Bernardo do Campo, neberado vieno iš

Šio ML numerio

GARBĖS LEIDĖJAS

POVILAS PIPIRAS

Mielam ML skaitytojui ir rėmėjui širdingai dėkojame.

Administracija

ten gyvenusių lietuvių Motiejaus Eidukaičio. Motiejus Eidukaitis buvo silpnos sveikatos ir nusivylęs gyvenimu, neturėjo giminių ir draugų. Keletą kartu jau buvo mėginęs nusižudyti ir sausio 17 d. jo niekas nesulaikė, kai nušoko nuo Viaduto do Chá. Buvo palaidotas V. Formosos kapinėse.

Motiejus, Antano ir Teodoros, buvo gimęs Suvalkijoje (dabar Lenkijoje) 1904 m. liepos 7 d. Brazilijon atvyko 1929 m. Tiek, mes sužinojome iš jo dokumentų. Kur jis anksčiau gyveno ir ką dirbo neįstengėm sužinoti. Kas turėtų daugiau žinių apie velionį ar apie jo gimines, prašoma pranešti Šv. Kazimiero parapijai.

PUIKI MOKYTOJAVIMO PRADŽIA

Pedagogo profesija yra kartu ir misija; yra dar ir tam tikras augštesnis, labiau įpareigojantis pašaukimas, panašiai kaip mediko ar kunigo.

Malonu buvo girdėti apie jaunutės profesorės Denisės Girčkutės stebėtinai sėkmingą mokytojavimo pradžia.

Ne tik laimingi jaučiasi Denisės tėveliai – Kom. Antanas ir kom. Genė Ratautaitė - Girčkai, bet ir seselės Salezietės, "Colégio Santa Inês" vedėjos labai džiaugiasi savo buvusiu auklėtine ir jos pasisekimais.

Moksleivių tėvai dažnai ateina padėkoti, gaunama laiškų ir telefonavimų su pagirimais.

Teigiama, kad Denise yra reto pasiaukojimo pavyzdys misijai ir savo moksleiviams labiau reikalingiems ypatingesnio supratimo, atjautimo, priežiūros.

Buvo atvejų, kad Denise po pamokų, vėžino savo mašina į ligoninę ar į namus tos paslaugos reikalingesnius moksleivius.

Be to, Denise įstengia ne tik atidžiai moksleivių raštų darbus ištaisyti, bet parupšia visiems specialias dispensas, taip, kad vadovėliai būtų dar lengviau suprantami, ypač tiems, mažiau ryžtingiems ir gabiems jos moksleiviams.

Geriau, tad linkėjimai profesorei Denisei, jos Tėveliams ir buvusioms Auklėtojoms – Seselėms Salezietėms. Duok Dieve, daugiau tokių savo misijai pasišventusių auklėtojų – mokytojų, šitam mūsų mylimam kraštui – Kontinentui ir Brazilijai. — KPU.

KUN. B. SUGINTO MIRTIES DEŠIMTMETIS

Mišios šv. Kazimiero parapijos koplyčioj bus sekmadienį, balandžio 24 d., 8 valandą, su kun. Benedikto Suginto prisiminimu.

O 11 valandą įvyks ypatingas jo prisiminimas paties Velionio statytoje bažnyčioje, V. Zelinoje.

Įrodykime savo dėkingumą didžiajam kolonijos Geradariui gausiai dalyvaudami prisiminimo pamaldose.

LITERATŪROS BŪRELIS

Mėnesinis Literatūros Būrelio susirinkimas-vakaras bus balandžio 29, penktadienį, 20 val. prel. Pijaus Ražainosko rezidencijoje, rua Frei Antonio Guadalupe, 64, V. Zelina (telef. 274-2295). Kviečiami ne tik Būrelio nariai, bet ir kiti, besidomintys literatūros klausimais.

MUZIEJAUS IR ARCHYVO KOMISIJOS POSĖDIS

Kviečiu visus Muziejaus ir Archyvo k-jos narius susirinkti gegužės 3 dieną, 20 val. šv. Kazimiero p-jos salėje, Mokoje.

Dienotvarkėje bus pranešta apie Muziejaus ir Archyvo reikalus ir svarstomas organizavimas Emigrantų Kultūros parodos, kuri bus nuo birželio 24 iki liepos 3 d. Ibirapueroj, Bienal Paviljone.

Už dalyvavimą visiems iš anksto dėkoju.

Aldona Valavičienė
komisijos pirmininkė